

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. v. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεπτῶν 20

261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊδος δίδεται ὀμρεάρ
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὥρας *Berezaς*.

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΧΑΙΡΕ ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πανηγυρίζομεν σήμερον τὴν ἐνδοξοτάτην πασῶν τῶν
ἡμερῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν βίου. Σήμερον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς διπλοῦν τελείται μυστήριον. Τῶν οὐραγῶν ἡ αἰώνια ἀληθεία ἐνδύεται σάρκα καὶ ὅστικα καὶ κατέρχεται
ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν φέρουσα ἀνθρώπου ὅπως λυτρώσῃ
τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ ὄρεθρου. τῆς δουλείας
καὶ τοῦ Φεύδους· ἐπὶ δὲ τῶν ιερῶν τῆς Ἑλλάδος ὄρέων
ὑφόνται τὸ ιερὸν λάθαρον. τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Σωτηρία τοῦ κόσμου καὶ ἀπολύτρωσις τῆς μητρὸς καὶ δεσποίνης τοῦ κόσμου Ἑλλάδος, είναι τὸ διπλοῦν μυστήριον ὅπερ σήμερον τελείται.

* * *

Διώνων, δάκρυ καὶ αἷμα σφίγξει τὴν στικράν κοίτην
του καὶ χύνεται μετ' αφρώδους μαγίας κατὰ τοῦ πονηροῦ τῆς μαρτυρικῆς ταύτης γῆς δαίμονος καὶ πνίγει αὐτὸν ἐν τῷ κύματι τῆς ὁδύνης. Τὸν πνίγει: ματαίως δ' ὁ κόσμος πιστεύει δικόσμος εἰσέτι
ζωὴν, ἢ διτε δύναται πάλιν ἀπὸ δαίμονος εἰς ἀγγελον.
νά μεταβληθῆ. Τὸν ἔπιγκεν ἡ Ἑλλάδας, τῇ μικρᾷ, ὡς
τὸν ὄφιν τὸν πονηρὸν ἔπιγκεν τὸν Ἡράκλεον, ὑπίου,
οἱ δάκτυλοι· καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων βρυχάται
ὁ ἀλάστωρ δαίμων τοῦ αἰώνου θαυμάτου τὸν ἀπάλισσον
βρυχηθμόν. Ἡ Εύρωπη πλάσασσα μικρὰν Ἑλλάδα καὶ
ἀφήσασα παρὰ τὰ πλευρὰ αὐτῆς τὴν πληγωθείσαν τί-
γριν ἐπλήρωσε μετὰ παρέλευσιν μᾶς γενεᾶς· δι' αἴ-
ματος καὶ χρυσοῦ τὸ σφάλμα αύτῆς, καὶ ἡδηπόρος ἐ-
πανόρθωσιν τῶν πολιτικῶν ἐκείνους σφάλματος πρέπει
νέον καὶ χύση αἵμα καὶ χρυσὸν ἵνα τὸν κόσμον ἐλευθε-
ρώσῃ ἀπὸ τῆς ζωτανῆς τεῦ κόσμου πανώλουτε· τῆς

καθιστώσης χλεύην τὸν πολιτισμὸν τοῦ αἰώνος τούτου
τῶν φύτων καὶ ἐλευθεριῶν.

* * *

Τοῦ μικρὰ καὶ ἀδύνατος ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὁ ἀγών
αὐτῆς ἡτο μέγας, ἡτο ἀγών ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ
τοῦ Δικαίου, ἡ δὲ νίκη της ἡτο βεβαία. Εὰν ἡττᾶτο
ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν ἐνδοξὸν ἐκείνον ἀγῶνα, ἥθελε
μετ' αὐτῆς ἡττηθῆ ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ἀνθρωπισμὸς,
ἥθελε σκοτισθῆ τοῦ κόσμου ἡ διάνοια καὶ ἥθελεν τοις
πιστεύεις; διτε τὸ Φεύδος καὶ ἡ Ἄδικα δύνανται νὰ
ὑπερισχύσωσι καὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.
Καὶ ἐὰν ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν ἐπίστευε τοῦτο ὁ κό-
σμος, ἀνυπολόγιστον ἥθελεν ὑποστῆ ζημιὰν.

* * *

Τοῦ ἡ Ἑλλάς μικρὰ καὶ ἀφανῆς μόλις ζῶσα ὑπὸ^{*}
τὴν τέφραν τῆς δουλείας. Οι ζένοι, λουόμενοι εἰς τὰ
διαιυγῆ νάματα τοῦ κατλιρρόου ῥείμρου τῆς πολιτικῆς
μῶν μητρὸς ἀσκεπεῖς προστήργοντο εἰς αὐτὴν καὶ εὐ-
λαβῶς ἔκλινον τὸ γόνον ἐπὶ τοῦ ιεροῦ ἐδάφους της, ὡς
ὅ προσερχόμενος εἰς θείον τέμενος. Ἀλλὰ περὶ ἑαυ-
τοὺς ἔβλεπον ὡχρὰ φάσματα, κύπτοντα τὴν κεφαλὴν
ταπεινὴν πρὸ τοῦ δαίμονος τῆς Ἑλλάδος. Κατησπά-
ζοντο τὸ ιερὸν της χῶμα, ἀλλ' ἐθρήνουν ἐπὶ τῇ ἀπω-
λείᾳ τῶν τέκνων της· δὲν ἐπίστευεν διτε ἥθελον ποτε
ὄρθιοθῆ τὰ κυρτωμένα ἐκείνα στήθη· δὲν ἐπίστευεν οὐ-
τε φίλος οὔτε ἔχθρος, διτε μὲν ὑψηλὸν μέτωπον ἥθελο-
μεν ἀτενίσει τὸν Πατέρα τῶν ὄφανῶν, οὔτε διτε μὲ
δάκρυ χάρδος καὶ ἐπίδος ἥθελομέν ποτε ποτίσει τὴν
γῆν· ἀλλ' ἡ ἀτέρμων νύξ ἐτελείωσε καὶ ἡ χορχύγη
νέας ζωῆς. ἐστέψε τὰ λευκὰ μύκικα κάρηνα τοῦ Ο-
λύριου καὶ ἐφώτισε τὰς Ἑλληνικὰς δηράδας· καὶ μὲ
τὸ πρῶτον ἐωθινὸν τῆς ἀπόδονος φόμα ωρθῶθη ἡ Ἑλλάδα
ὡς κρίνος τῆς αὐγῆς ἐπὶ τοῦ ιδίου στελέχους, νύμφη
ώραία τῆς Μεσογείου, ἐστεμμένη μὲ τὸ μειδίαμα τῆς
Ἀθανασίας, ὡς εἰ ποτὲ μη ἔχειν γνωρίσει τάφον τὰ σε-
πτὰ αὐτῆς μέλη, ὡς εἰ μηρίδαν δι' αὐτὴν ὄνειρα πι-
κρά τῆς μακρᾶς δουλείας της· αἱ θημέραι. Θάμνος κα-

τέλιας τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου πάντι τῷ κάλλει αὐτῆς, καὶ ἀνέστεινεν δὲ κόσμος τοῖς μαρανὸν ἵκετίδας χεῖρας καὶ ἐπληρωθεῖσιν οἱ σφραλαμψὶ αὐτοῦ δακρύων ἔλεος τῶν ἱερῶν δακρυῶν τὰ ὅποια ἀνέγερσιν τεκροῦ καὶ ἀγιάζουσι τοὺς καταπάντας αὐτά.

*'Αλλ᾽ ὁχι! Η ἀνέγερσι τῆς Ἑλλάδος δὲν πή νεκρανάστατις. Η Ἑλλὰς οὐδεποτὲ ἀπέθανεν· πή το πάντοτε ζωτανὴ. Εἰναι πολλαχις νεκροὶ οἱ λαοὶ, δταν δὲ κόσμος τοὺς νομίζει ζῶντας καὶ ζωτὶ δταν τοὺς νομίζουσι νεκρούς. Τοὺς κιώνας τῆς ροιᾶς φωκίων τὴν ὄψιν ῥόδον κασμεῖ, ἀλλ᾽ δταν δὲ πόμενη ἀνατείλη πρωτα τὰ φύλλα του ἔχουν καταρρέσει καὶ κείνται παρὰ τὴν ῥίζαν ἔπειτα καὶ μαραμένα καὶ δὲ πνοὴ καὶ τὸ θεῖον κάλλος ἀπέπτη ἀπ' αὐτῶν. Η Ἑλλὰς κατὰ τὴν ἀσέληνον τοῦ βίου αὐτῆς νύκτα δὲν πή ρόδον τοιοῦτον. Οἱ θνητοὶ τῶν θνητῶν ὀφθαλμοὶ δὲν τὴν ἔβλεπον· τὰ μυροβόλα φύλλα τῆς ἔκρυπτεν ἀπὸ τῶν ὄμμάτων τοῦ κόσμου· τὸ παρθενικόν της κάλλος ἐτήρει ἀλώβητον ἑντὸς τῆς ἐφήμου βάτου, δπου χείρ πανηρὰ δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ χωρὶς νὰ σχισθῇ καὶ αἰμάσσουσα ν' ἀφῆτη τὴν ιεράν βάτον· περιεφρουρεῖτο δὲ φαινομένη δούλη ἑντὸς τῆς βάτου τῆς ἀρετῆς. Η Ἑλλὰς ἐζη διότι ἡγάπα τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν πλησίον ὡς ἀδελφὸν, ἀνεύ φθόνου, ἀνεύ δόλου· εἶχε πίστιν καὶ ἀνυπόριτον χειλός· δὲ φαινομένα δούλη ἔζη, διάτι δὲ καρδία τῆς πή ταμεῖον πάστος χριστιανῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, οὐχὶ δόλου καὶ ὑποχρισίας, θανάτου ζωντανοῦ· καὶ τοιαύτη οὖσα κατέπληξε τὸν κόσμον πληρώσασα τὴν γῆν μὲ νέους λεωνίδας καὶ Μιλτιάδας.

* * *
Νὰ μὴ θηλάσῃ πλέον μπτρὸς Ἑλληνίδος μαστὸς τέκνου, οὔτε μία θρίξ νὰ λευκανῇ πλέον ἐπὶ τῆς κόμης τοῦ πρεσβύτου πρὶν δὲ ίδωσι τὰ ὄμματα ἡμῶν τὸν μητέρα Ἑλλάδα περιβαλλομένην τὸν βασιλικὸν τῆς 25 Μαρτίου ἀλούργιδα καὶ ἀποδεικνύουσαν εἰς τὸν κόσμον δτι δὲν ἐσάπηταν τὰ στάθμη τας.

Φ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΓΓΕΛΗΣ.

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΚΑΙ Η ΑΝΑΙΑΤΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ολόκληρος ἡμέρα ἀνεπαύσεως δέαν νὰ διακόπτῃ ἑκάστην ἑβδομάδα τὰν ἔργασίαν ἡμῶν, δὲ ἡμέρα δὲ αὐτη εἰναι διὰ τὸν Χριστιανὸν καὶ Κυριακή.

«Ἐξ ἡμέρας ἔργα καὶ ποιήσις πάντα τὰ ἔργα σου· τη δὲ ἡμέρα τῆς ἑβδόμης Σάββατα Κυριών τῷ Θεῷ σου.»

Η ἡμέρα αὐτη ιερὰ μετά τὴν ἀρχὴν, καθισταται ὀφελιμωτάτη ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς. Δὲν εἰναι παντάπαις καλὸν ν' ἀποληπται δὲν ἀνθρωπος ἀδιαλεπτως εἰς τὴν μηχανικὴν αὐτοῦ ἔργασίαν. Οιαδήποτε τέχνη ἀπορροφᾶσα ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἔξασκοντα αὐτὴν δύναται ἐπὶ τέλους ν' ἀποκτηνωστη αὐτὸν δὲ ἔργατης ὀ.δλως εἰς την μηχανικὴν αὐτοῦ ἔργασίαν. Οιαδήποτε τέχνη ἀνάπταις σώματος καὶ ψυχῆς, οὐχὶ δὲ παῖσιν τῶν ἔργασιν καὶ ἔξαντλησιν τοῦ σώματος διπλασίαν ἐν μέθη καὶ κραπάλῃ. Οι ἔργαται τῶν πλειστων ἀφοσιωμένος θέλει αἰσθανθῆ μετὰ καιρὸν ἐν ἑαυτῷ τὰ φυρτά ταῦτα τῆς στήψεως τοῦ ἀν-

θρώπου δργανα, παραλυόμενα, ἐὰν μιᾶς ημέρας ἔκάστοτε ἀνάπταις δὲν ἐπιφέρει κατὰ καιρού τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος. Λαζαρίτης πάντες ὁ ἔργατης οτιδεν δένενθη διατηροῦνται ἐπὶ τὸν ἀνθηρόπον τοῦ προσώπου αὐτῶν καὶ μετ' απαραίτηλου ἰκανότητος καὶ ἀνεύ τοῦ ἔλαχίστου κόπου θέλονται τὸ μεταλλού, τὸ έύλον δὲ τὸν λίθον. Εἶναι ἀνθρωπος καὶ ὡς τοιούτος ὁφείλει νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀξιανήν καὶ δὲ σκέπτηται περὶ τοῦ μελλοντός του. Εἰς τοῦτο δὲ χρονικένει αὐτῷ δὲ τῆς Κυριακῆς ανάπταις.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν ὁ ἔργατης δέσον νὰ κάμνῃ χρῆσιν ἀλλού τινός, δὲ τῶν ἔργαλείων αὐτοῦ. Η σκέψις αὐτοῦ, ἀπαλασσομένη τῶν δεσμῶν τῆς μηχανικῆς ἔργασίας, δὲ μὲν φέρεται ἐλευθέρως ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, δὲ δὲ περιορίζεται εἰς τὴν ἔξέτασιν τοῦ ἰδίου ἀτόμου· τότε δὲ ἔργατης παριτηρεῖ, σκέπτεται, ἀποφασίζει· τῆς Κυριακῆς ὁ ἔργατης ἀπολαύει τοῦ θεάματος τῆς ὥρας φύσεως, τῆς εἰκόνος ταύτης τῆς ὑπάρχεως καὶ πανσφρίας τοῦ Θεοῦ. Τῆς Κυριακῆς δὲ ἔργατης γενεται τῶν ἀθώων καὶ ἡδυτάτων ἐκείνων εὐχαριστήσεων καὶ διασκεδάσεων, δις πᾶσα εὐτοχῆς ἐγκλείει οἰκογένεια.

Στερήσατε τὸν ἔργατην τῆς ἀνακουφίσεως ταύτης καὶ θάξατε διότι δέντης τῆς βάτου τῆς ἀρετῆς. Η Ἑλλὰς ἐζη διότι ἡγάπα τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν πλησίον ὡς ἀδελφὸν, ἀνεύ φθόνου, ἀνεύ δόλου· εἶχε πίστιν καὶ ἀνυπόριτον χειλός· δὲ φαινομένη δούλη ἔζη, διάτι τοιοῦτος βίος εἴναι μόνον δὲ τῶν ὑποζυγίων, τῶν προσωρισμένων νὰ σύρωσι τὰς ἀμάζας ἡμῶν, νὰ αἴρωσι τὰ φορτία καὶ νὰ στρέφωσι τοὺς τροχοὺς τῶν μηχανῶν. Ας ἀποφεύγωμεν τοιοῦτον βίον, οὐδὲ πατέλεσμα θήσει δὲ τοῦ ἀνθρώπου πάντας αὐτοῦ δέντης τῆς βάτου, οὐδὲ πατέλεσμα εἰς τοὺς δέλλους ἀλώβητον αὐτῶν.

Η φυχὴ ἡμῶν εἰς τὰς ἔργασίας τοῦ σώματος ὑποκειμένη, πρέπει νὰ ἀρχῃ τῆς ὥλης καὶ οὐχὶ ν' ἀπορρεφται διότι αὐτῆς. Ας μὴ περιορίζωμεν ἐπὶ τῶν γηγενῶν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δὲς στρέφωμεν πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὰ ὄμματα ἡμῶν, διότι εἰς τὴν ἔκρυπτην τοῦ κόσμου πληρώσασα τὴν γῆν μὲ νέους λεωνίδας καὶ Μιλτιάδας.

* * *
Ἐν λοιπῷ τῶν μεγάλων τῆς Κυριακῆς καλὸν εἴναι τοῦτο πλὴν ὑπάρχοντος καὶ ἔτερα, περὶ ὃν οὐδόλως πρέπει ν' ἀφιεβάλλωμεν.

Εἶναι ἀνεντέρητον δτι δὲ ἀνάπταις τῆς Κυριακῆς ἔξασκει μεγάλην ἐπὶ τῆς ὑγιείας τοῦ ἔργατου ἐπιφρονίην. Μετὰ μείζονος βύχαριστήσεως ἐγκύπτει εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ μετὰ τὰν ἀνάπταις τῆς Κυριακῆς, ἀποδίδουσαν εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ τὰς καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα βαθμηδὸν ἔξαντλησίσας δύναμεις του. Η τῶν μυών αὐτοῦ καὶ τοῦ πνεύματος δύναμις ἀποκάμνυσα δὲπὶ δλάχηρον ἑβδομάδα ἔξαντλεῖται, δὲ δὲ περιοδικὴ αὐτη ἀνάζεπνης αὐτῆς εἰναι χρησιμωτάτη. Οπως καλύπται καλῶς ἐστεγασμέναι καὶ καλῶς διατηρούμεναι, πλειότερον διαρκοῦσι χρόνον, οὕτω καὶ τὰ δργανα καλῶς διατηρούμενα εἰπειν ἀπειστηναντας.

Ανάπταις δὲ δέγοντες ἐννοοῦμεν ἀνάπταις εἰς την μηχανικὴν αὐτοῦ ἔργασίαν. Οιαδήποτε τέχνη ἀνάπταις τὰ σώματα καὶ ψυχῆς, οὐχὶ δὲ παῖσιν τῶν ἔργασιν καὶ ἔξαντλησιν τοῦ σώματος διπλασίαν ἐν μέθη καὶ κραπάλῃ. Οι ἔργαται τῆς στήψεως τοῦ ἀν-

ἀγαθὸς ἀγρότης πράττει τὸ αὐτό· ἀλλ' οὐτος διαπάνει καὶ τὴν φυχὴν αὐτοῦ, ἐκεῖνος δὲ φεύρει ἐν ἀκολαστα αὐτῆς. Βντεῦθεν συμβαίνει ὥστε ἐν τοῖς χωρίοις βλέπει τις γέροντας ἀγρότες διατηροῦνται ἐπὶ τὸν ἀνθηρόπον τοῦ προσώπου αὐτῶν καὶ μετ' απαραίτηλου ἰκανότητος καὶ ἀνεύ τοῦ ἔλαχίστου κόπου θέλονται τὸ μεταλλού, τὸ έύλον δὲ τὸν λίθον. Εἶναι ἀνθρωπος καὶ ὡς τοιούτος ὁφείλει νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀξιανήν καὶ δὲ σκέπτηται περὶ τοῦ μελλοντός του.

* * *
«Ἐξ ἡμέρας ἔργα καὶ ποιήσις πάντα τὰ ἔργα σου· τη δὲ ἡμέρα τῆς ἑβδόμης Σάββατα κυριών τῷ Θεῷ σου.»
[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.]
Δεοποιης Φ. Λ.

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

[Γρ. Ε. Δ. ΣΤΡΟΓΓΡΑ ξειηητοῦ.]

Ο Πάνσοφος ἔπλασε πάντα τὰ ἐν τῇ φύσει μὲ σκοπὸν τινα. Καὶ τὰ μὲν δικὰ κτίσματα είναι εἰς τὸν ἀνθρώπον χρήσιμα ὡς οἱ λίθοι, τὰ φυτά, τὰ δένδρα· τὰ δὲ ζῶα καὶ ὁ ἀνθρώπος ἔλαχον παρὰ Θεοῦ ἀποστολήν τινα νὰ ἐκπληρώσωσιν, ητις εἴναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς πλάσεως αὐτῶν. Ο σκοπὸς τῆς ζωῆς τῶν ἀλόγων ζώων εἴγαι ἀπλοῦς καὶ ἀμετάβλητος ἐκτελούμενος ὑπὸ αὐτῶν ἐνστιγματικῶς. Αν ἀκριβῶς ἐρευνήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ίδωμεν δτι τὰ ζῶα ἐνστιγματικῶς ἐνεργούσι πρὸς ἀναπαραγωγὴν τοῦ γένους αὐτῶν, δτι ἐνστιγματικῶς δρόμῳ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς τροφῆς των, καὶ τέλος δτι εἰς δλας αὐτῶν τὰ πράξεις διευθύνονται ὑπὸ τῶν ἐνστιγμάτων, χωρὶς νὰ ἔχωσι θέλησιν ἐκλογῆς τοῦ ἀγαθοῦ δὲ τοῦ κακοῦ. Η ἀράχνη, λ.χ. δὲ μελισσα, δὲ χελιδὼν, γεννᾶσι πρὸς διατηρήσιν τοῦ γένους αὐτῶν ἐργάζονται, δὲ μὲν τὸ οφέλος, δὲ τὸν κηρὸν καὶ τὸ μέλι, δὲ τὸν φωλεάν, καὶ εἰς δλειμάταν τῶν πράξεων τούτων ἔχουσι τὴν συναίσθησιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν προσφόρων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο δτι οἱ ζῶα ἐνστιγματικῶς.

Ο ἀνθρώπος πεπρωικισμένος διὰ τοῦ λογικοῦ ἔχει ἐλευθεραν θέλησιν τοῦ γένους εἰς τὸν γυναικό δὲν κατενόητη εὐεργετικὴ σύζυγος, φιλόστορογος μήτηρ καὶ φιλάνθρωπος τοῖς πάσι. Διὰ τὰ ἐκπληρώσης δὲ τοῦτον τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν, πρέπει νὰ ἔγαιης ἐφοδιασμένη καὶ μορφωμένη δὲ δλων τῶν γνώσεων αἵτινες συντελοῦσι πρὸς τὸν ιερὸν τοῦ σκοπού.

Ἐκ τοῦ προορισμοῦ τὸν δποιον τὸ λογικὸν ἀνευρίσκει οἱ ἀρμόζοντα διὰ τὴν γυναικία, συμπεραίνομεν δτι δὲ ἀξία τῆς γυναικὸς είναι υψηστη, δὲ παρέξις αὐτῆς εὐεργετικῶς.

Τὸν προορισμὸν τοῦ ἀν

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ο βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος, εἶναι δευτερότοκον τέκνον τοῦ Βίκτωρος Εμπραγμάλ, γεννηθεὶς τὸν

λέων. Οὐμβέρτου, τοῖς τὸ μέγατον ιταλικὸν βασιλείου.
Ο βίκτωρος Εμπραγμάλ, ἀνεκπρύχθη βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας τοῦ Μιχετοῦ 1861. Σύνολος ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου ἀνέρχεται εἰς 27 ἑκατομμύρια, πρόσφατον 1,325,000,600 φράγκα, ἔμικρὸν δὲ χρέος 10,500,

μάρτιον τοῦ 1844. Η μήτηρ αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀρχιδούκισσα Αδελή, τῆς Αυστρίας. Η οικογένεια αὐτοῦ τλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ 1831. Τοῦ μικρὸν βασιλείουν

000,000 φρ. — Ο βασιλεὺς Οὐμβέρτος, ἐδώκε τὸν δρόκον τῆς πίστεως εἰς τὸ σύνταγμα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας τῇ 7ῃ τοῦ ἀπελθόντος Ιανουαρίου.

ΤΑ ΔΗΝΑ ΤΟΥ ΝΟΑΒΜΟΥ

Καί τοι ἀπαρτό η ἀνθρωπότης ὑποκατέκει τὸν θάνατον, καὶ κατὰ πάσαν στίγματα ἀπεξιστεῖ τοῦ θάνατος ἐρίουσι περὶ τῆς κυριαρχίας, τοῦ ζωτικέργειας τοῦ θανάτου ἐν εἰρήνῃ καὶ διάνυτος τῆς ζωῆς ἐν πολέμῳ. Εκατοντάδες γιλαδῶν πιπλάσθισαν κατὰ τὸν ἀρτιδίκαντα Ρωσοεουρωπικὸν πόλεμον εἰς τῷ πεδίῳ τῆς μάχης πλειότεροι δὲ ἐκ τῶν κακουγάνων καὶ ἔτι πλειότερον πάντων ἐξ τῶν τυνεπειδόν γένεις περιέστησαν, τῆς ἐπιδημίας, τῆς ήμικτης παπτώσεως καὶ

γονής, ἐντὸν πολέμῳ τοῦ γένεις θάντουσι τὰ τέκνα. Ναὶ, ἡ Ραχὴλ κλαιεῖ τὰ τέκνα αὐτῆς, μὴ θέλουσα νὰ περηγορθῇ; διότι δὲν ὑπάρχουσι πλέον. Καὶ Ἀπλῶς ὁ θάνατος δὲν είγει τὸ μέγιστον τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κακῶν, καθότι ὁ αἰρυπόλιος ἀποθνήσκων (μὴ λαμβάνοντες μόνον τὸν θρησκευτικῶν δοξαντίν), δύναται νὰ θεωρήθῃ, εὐτυχῆς, ἀπαλασσόμενος πούτω τῶν συνεπειῶν γροντού νόσηματος καὶ τῆς πυρίας τοῦ ἀποθνήσκεν κατά βαθμούς, ἀλλὰ μέγιστον κακῶν είναι οἱ κατάπτηζες τῶν νομίμων τῆς καρδίας ποιημάτων. Η θεά λογικοῦ πλάτυντος πνέοντος τὰ λοισθια,

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΤΟΥ ΔΟΜΟΚΟΥ

τῆς ἐγκαταλείψεως γυγκικῶν, παιδίων καὶ γερούτων αποστατεύτων.

Ο πόλεμος εἶναι τὸ ἔργον ἡ μάκιλλον τὸ παίγνιον καὶ ὁ θραυσμὸς τοῦ θανάτου καὶ καυγάζει διὰ τὸ μέγεθος τῶν κατεκτησεών καὶ τῶν πλόουν τῶν λαγύων. Εν εἰρήνῃ ὁ θανάτος εἶναι κύριος τῶν αἰθενῶν καὶ πρεσβεικότων καὶ τῶν γηπειῶν ἀλλ' εἰ τῷ πεδίῳ τῆς μάχης γίνεται κύριος τῶν νεών, τῶν εὔρωστων καὶ ἐν γένει τῶν ισχυρῶν, καὶ κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἀρχικῶν ποιητῶν, ἐν εἰρήνῃ τὰ τέκνα θάπτουσι τοὺς

εῖτε ζένου εἴτε ἐθροῦ συγκινεῖ τὴν καρδίαν ἡμῶν; διεγείρει τὴν συμπαθειαν καὶ ἐπιβάλλει ἡμῖν θυσίας. Κατὰ τὰς στηγανὰς ταύτας ἀναπολοῦμεν τὸν σεβασμὸν διὸ ὅφειλομεν τῇ ἀνθρωπότητι ἐν γένει καὶ ὀχρύσουμεν διὰ τὴν γενομένην ἀπώλειαν ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ πᾶν ἵγειος τρυφεροῦ αἰσθήματος ἐκμηδενίζεται καὶ ἡ καρδία πληρούμεται φόβου βλέπουμεν τοὺς πληγωμένους τῶν καλλπτόντας τὸ ἔδαφος καὶ ἀκρωμεθα τῶν αἷματῶν αἵτινες πληροῦσι τὴν ἀποστραγήν, ἀλλ' ἀντὶ ευπλαγχήτας αποδίδουμεν αδικηφορίαν, διότι σκληρύ-

Ο ἐλέφας δύναται ικανήν ἀπεστασιν νὰ φάσῃ διὰ τῆς προβοσκίδος του· τοῦτο δὲ θνάτι αναγκαῖον διότι ἔχει βρεχυτάτων λαιμὸν. Δεν γένεται νὰ φάσῃ τὴν τροφήν του ἀνευ μακρῆς προβοσκίδος, τὴν ὅποιαν στρέψει κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις μετα θυμασίας εὐ-
κχριψίας. Ο Κυβιέρος, ὁ μέγας Γάλλος ανατόμος, λέ-
γει ὅτι ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας μικρῶν νεύρων
ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ.

Βλέπετε δι τού δύο πρόσφρούσιν ὅπα εἰς τὴν ἀκρανίην προβοσκίδος. Μήν τούτοις δύναται νὰ μυζηθῇ ὑδωρ, οὕτω δὲ νὰ πληρώσῃ τὴν προβοσκίδα του δι' αὐτοῦ. Είτα δύναται νὰ στρέψῃ τὴν ἀκρανίην προβοσκίδος εἰς τῷ στόματί του καὶ νὰ φέρῃ τὸ ὑδωρ εἰς τὸν λάρυγκα αὐτοῦ. Ἀλλ᾽ ἐνίστε μεταχειρίζεται τὸ ὑδωρ εἰς τὴν προβοσκίδην του κατ' ἄλλον τρόπον· τὸ ἔκφυσασθαι διὰ τῆς προβοσκίδος του μετὰ μεριστῆς ὁρμῆς. Τοῦτο πράττει δταν θέλῃ νὰ πλυνθῇ, διευθύνων τὴν προβοσκίδα εἰς τοιούτον τρόπον ὥστε τὸ ὑδωρ νὰ χυθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐνίστε ἔκφυσασθαι τὸ ὑδωρ παιδιάς χάριν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων οἵτινες οὐδόλως εὐαρεστοῦσιν αὐτῷ. Ἰσως ἀνεγνώσατε τὴν ἴστορίαν· τοῦ βάπτου δοτίς ἐκένη γησε τὴν προβοσκίδα ἐλέφαντος διὰ τῆς βελόνης του. Ὁ ἐλέφας διερχόμενος, ἔβεσε τὴν προβοσκίδα του εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἐργαστηρίου, ἐλπίζων ὅτι διάρπτης θά τῷ ἔδιδε νὰ φάγη την. Οργίσθη δὲ διότι ἐκεντήθη, καὶ ἀπεφάσισε νὰ λυπήσῃ τὸν ἀνθρώπον δοτίς τὸν προσέβαλε. Ἐπιστρέφων διὰ τοῦ ιδίου μέρους μετὰ τοῦ φύλακος αὐτοῦ, ἔχουσεν ἐπὶ τοῦ βάπτου τὴν προβοσκίδα του πλήρη ἀκαθάρτου ὕδατος τὸ ὅποιον εἶχε λάβει ἐπὶ τούτου.

ПОГИДА

Ἐργασία τοῦ ἐν Νέᾳ Τύρῳ η Ταχυδρόμος εἰς τὸ έπειον.—Ικανοὶ ἐπιστολαὶ, ἔγκυκλοις καὶ ταχυδρομικά δελτάρια, διέρχονται ἐπήσιως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐν Νέᾳ Τύρῳ. Βάστε νῦν εκταθόστε, ὃν τελώσην ἀπὸ ἀκρας εἰς ἀκραν, ἀπὸ τοῦ ενὸς μεροῦ τοῦ "Ατλαντικοῦ εἰς τὸ ἔπειον" εἴτε ἐν στρογγύλοις ἀριθμοῖς συναγονται υπὲρ τὰ 240 ἑκατομμύρια ἐπήσιως. Εἰς ταῦτα προσβέται 100-εκατ. ἐφημερίδων. Ἐκ τοῦ συγδόνου τῶν ἐπιστολῶν τὸ θῆμα συστέλλεται εἰς Γαλλίαν.

— Νέαν μέθοδον ἔχουσιν: εν Γαλλίᾳ πρὸς διανομὴν τε-
μαχίων τῆς Γραφής. Αυτά, ἐλαύνεται, διὰ τῶν κεντρικῶν
πόλεων, ἔχουσα πάντα τα αγαγκαῖα πρὸς τροφὴν καὶ υ-
πόννῳ καὶ πάντη να περιλάβῃ 30,000 μικρῶν Βιβλίων.

— Ἡ ἑτησία προσδόδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Αγγλίας εἶναι 180,000,000 φρ. Ἡ Ἑκκλησία ἔχει 16,000 Θηροκευτικά οἰκοδομήματα, ἐν οἷς 30 καθεδρικούς ναούς, 10,000 ἐνοριακούς, 31 ἐπισκοπικά, ἀνάκτορα, καὶ 3,000,000 στρέμματα γῆς, τὸ πλείστον ἐν καλῇ καταστάσει πρὸς καλλιεργείαν.

— Λέγεται δὲ 6.000.000 καθολικῶν, ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις εἰσὶ Γερμανοί. Οὗτοι ὑπηρετοῦνται ὑπὸ 1373 ἱερέων.

— Κατάστημα προκοποίειν ἐν τῇ πόλει Taunton τῆς Μασσαχουσέτης κατασκευάζει 50,000,000 πρόκας καθεξάστην.

— Τηπολογίζεται ότι 60 έκατ. ανθρώπων σίχορευειών πίνουσι κάφε 500 έκατ. πίνουσι τσιόν 400 έκατ. διπού 500 έκατ. σινόπινυμα ύπο διάφορα είδη και 700 λ. 800 έκαπνον.

— Ἀμοιβὴ 20.000 φρ. προσφέρεται ὑπὸ τῆς Ἐλεύθερης Διεύθυνσος Ὁμ. σπονδίας ἐπὶ τῆς Τηρόσεως τῆς Κυριακῆς, διὰ τὸ καλλίτερον σύγγραμμα ἐπὶ τῆς ἀναπαύσεως τῆς Κυριακῆς ιδίᾳ δόσον ἀφορᾶ εἰς πρόσωπα ἀσύ λόγιμα ἐπὶ τῆς διὰ σιδηροδρόμου μεταφορᾶς. Τὸ βιβλίον δέον νὰ ἔν εἴδει δηγγήματος, καὶ νὰ ἀποτελῆται ἐκ τριακοσίων περίπου σελίδων. Λεπτομερείας μανθάνει τις ἀπευθυνόμενος τῷ Αἰδ. W. W. Atterbury, γραμματεῖ τῆς ἐν Νέᾳ Υόρκῃ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Κυριακῆς.

— Ἡ δύναμις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἔχει νῦν ὡς ἑπτῆς : ἐνεργός στρατὸς, 179,366 ἐφεδρεία τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ 50,982 ἐθνοφυλακὴ 638,782 σύνολον 2,473,866.¹ Εν τῷ γαλλικῷ ναυτικῷ ὑπάρχουσι 50 θωρηκτά, καὶ 10 κατασκευάζονται.

— Πάπυρος μέγας, ἐκατὸν τριάκοντα ἐννέα ποδῶν μῆκος καὶ δεκαξικαὶ ἡμίσεως δακτύλων πλάτους, εὐρέθη ἐν ἀρχαίῳ τάφῳ τῶν Θηβῶν πρὸ 20 ἑταῖρων, πλήρης επιγραφῶν ἀναδιψισθεὶς δὲ εὐρέθη περιέχων πλήρη ἔκθεσιν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ραμέσεως Γ' καὶ τῆς καταστάσεως τῶν Θηβῶν πρὸ 3000 ἑταῖρων.

— Ἡ βεβλιοθήκη τῆς Βουλῆς τῶν Ἡν. Πολιτεῶν περιέχει 315,000 τόμους. Αἱ ἐφημερίδες ὑπερβαίνουσι τοὺς 5,000 τόμους.

— Ἡ ἔνικη βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 44,692 τόμους ἐπὶ τῶν γλωσσολογικῶν ἐπιστημῶν, 68,483 ἐπὶ τῆς Ιατρικῆς, 86,744 ἐπὶ τῆς Θεολογίας τῶν καθολικῶν, 155,672 ἐπὶ ποιήσεως, 289,402 ἐπὶ τοῦ δικαίου 441,836 ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἴστορίας. Τὰ ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν συγγράμματα εἰστεῖ δεν καταγράφονται εἰς κατάλογον.

— Εν έτει 1800 ὑπήρχον εν ταῖς Ην.-Πολιτείαις μόνον 49 βιβλιοθήκαι περιέχουσαι ἐν συνόλῳ 80,000 πόμρους. Υπάρχουσι νῦν 3682 βιβλιοθήκαι περιέχουσαι ἐν συνόλῳ 13,000,000 τόμους. Εἰς ταύτας δὲν πέριλαμβάνονται ἐπί τοις κονιοῖς καὶ χωριακοῖς σχολείοις.

AINITMA G'

Τὸν ἥλιον ἔχω πάτερα μὲν οὐκέτι τὸν θεόν,
μητέρα μου δὲ τὴν βροχήν,
ὑψούμαι ἀνά τὸν αέρα,
οἱ πόδες μου τύπτουν τὴν γῆν.

Ἐπτάχρουν είμι χυλού μέρος
μισῶ καθαρὸν οὐρανὸν,
κατέρχομαι μᾶλλον τὸ Θέρος
τῶς ἄγγελος ἐξ τῶν θεῶν.

αν πάλιν μου την κεφαλήν.
τοις επεινέ Διγράμματος ἔμεινα θάσιμα· Καί τοι
εις τὴν τοιαύτην κατώρα ἀν δὲν με ονειρεῖς διότι τοιαύτην
σοι δίδω τὰ δεύτεραν γράμματα· Καὶ τοιαύτην
διέβαν νά συμβούλευθε.

Ι. Α. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ

